

erkendes, at det ikke har mindre Betydning, at Kontrollen faar Lejlighed til lige saa vel at holde Øje med den direkte Udførsel af Smør fra Mejerierne som med den indirekte gennem Mellemmænd. Jeg kommer saa til Østbestemmelserne, som findes i § 9. Angaaende Udvalgets Stilling til disse Bestemmelser, og da særlig angaaende det gamle Flertals Stilling dertil, er der gjort ret udførlig Rede i Betænkningen, og jeg kan derfor her indskrænke mig til ganske faa Ord. Som bekendt nyder vor Østproduktion ikke noget videre godt Renomme noget Sted, desforværrer; den nyder det ikke i Indlandet og endnu mindre i Udlandet. Der har en Tid været Haab om, at man gennem Tilfætning af Oleomargarin til Østen muligvis skulde kunne naa at producere bedre Ost, som maaste kunde vinde sig et Marked, saa at man ad denne Vej maaste ogsaa kunde naa til en mere lønnende Østproduktion; men desværre ere disse Udsigter bleve mindre i de sidste Aar. Det lader til, at Margarineosten ikke slaar an, og Produktionen deraf er efter de Oplysninger, der foreligger, i Aftagen. Alligevel er Muligheden for, at der kan komme en Forbedring og Opsving i denne Produktion endnu til Stede, og sikkert er det, at naar Lovgivningsmagten strider ind derimod og lægger Baand paa Produktionen, saa vil det ikke fremme den. Det er muligt, at det heller ikke vil hæmme den videre, men fremme den vil det i alt Fald ikke. Men efter de Oplysninger, der foreligger fra England om, hvordan man derovre ser paa vore Margarineoster, og efter hvad der for øvrigt ligger i Sagens Natur, og da det er et rigtigt Princip, at ingen Vare maa gaa under andet Navn end sit virkelige, har Udvalget i Aar ligesom i Fjor kunnet slutte sig til Bestemmelsen om Mærkningen af Margarineost, og da det er oplyst for Udvalget, at der jævnlig begaas Bedragerier herhjemme med disse Øste i Detailhandelen, har man heller ikke villet modfætte sig Bestemmelserne om Detailhandelen med disse Øste, idet man som sagt finder det rigtig, at ingen Vare maa seje under falskt Flag. Derimod finder man det ikke rigtig at bestemme, at ogsaa Fabrikantens Navn skal være anført paa Østen. Man ser ikke, at det kan have nogen Interesse, da der ingen Bestemmelse er om, at Indholdet af Oleomargarin skal være angivet paa Østen, eller nogen anden Bestemmelse, som vilde gøre, at det kunde have Interesse at have Fabrikantens Navn angivet saaledes, at man i et givet Tilfælde kan se, hvem der har fabrikeret Østen og hvorfra den er indført. Dernæst er det umuligt at overholde

Bestemmelsen om Anbringelse af Fabrikantens Navn for Udlandets Bedkommende, og Udvalget foreslaar derfor, at den udelades. Ligeledes foreslaar Udvalget at udelade Bestemmelserne om Bogsføring for Fabrikationen og Forhandlingen af Margarineost. Det er vel ikke noget meget trykkende Baand, som ved disse Bestemmelser vilde blive lagt paa Produktionen, men et lille Baand mere er det dog, og man ser ikke, at det kan have videre Interesse at kunne forfølge alle disse Øste lige fra Produktionsstedet til Konsumstedet. Den ærede Minister har ønsket en lignende Bemyndigelse til at kunne forbyde Udførslen af Margarineost, som han har til at forbyde Udførsel af Margarine, saafremt han skulde komme til at finde det nødvendigt. Udvalget eller i alt Fald det gamle Flertal i Udvalget kan vel vanskeligt tænke sig, at der kan indtræffe Forhold, som kunne gøre det ønskeligt, end sige nødvendigt, at gaa over til et Udførselsforbud imod Margarineost; men da det har vist sig ved Indenrigsministerens Benyttelse eller Ikke-Benyttelse, hvad man skal sige, af den Bemyndigelse, han har haft til at forbyde Udførsel af Margarine, at man trygt kan overlade ham en saadan Bemyndigelse under Forudsætning af, at han kan bruge den, naar der virkelig er Grund dertil, naar det er nødvendigt, og da man ikke tør benægte Muligheden af, særlig naar henses til de Oplysninger, vi have modtaget fra Konsulent Haber i England, og som findes i Bilag Nr. 3 i Betænkningen, at der kan indtræffe saadanne Forhold, at et Udførselsforbud for kortere eller længere Tid kan være ønskeligt, saa har man ikke haft Betænkning ved at foreslaa, at Ministeren faar en lignende Bemyndigelse til at forbyde Udførslen af Margarineost, som han har til at forbyde Udførsel af Margarine, hvis han kommer til at finde det nødvendigt. At Udvalget ikke i dette Øjeblik finder det ønskeligt, end sige nødvendigt at forbyde Udførsel af Margarineost, er en Selvsølge; thi havde Udvalget set saadan paa dette Forhold, saa havde det naturligvis foreslaaet Forbudet straks, og at Indenrigsministeren heller ikke for Tiden har troet det ønskeligt, og endnu mindre nødvendigt at forbyde Udførslen af Margarineost, er ligeledes en Selvsølge; thi i saa Fald havde Ministeren jo foreslaaet det ubetingede Forbud sat ind paa Lovforslaget. Men, der er som sagt jo en Mulighed for, at det kan blive nødvendigt. Derfor kan Udvalget gaa med til, at Ministeren faar denne Bemyndigelse.

I sidste Stykke af § 10 staar, at „den, der tilvirker Smør til Salg, maa ikke noget